

ŠKOLNÍ VĚTRNÍK

Číslo: 23/2016

ZŠ Vysoké nad Jizerou

Jaká nás čeká budoucnost?

Na úvod bychom vás chtěli informovat, kam směřují letošní deváťáci:

Jméno	Škola	Obor
Karine Altmanová	ISŠ Semily	Pečovatelské služby
Marcela Balatková	VOŠZ a SZŠ Hradec Králové	Asistent zubního technika
Lukáš Ceplický	OA a Jazyková škola Liberec	Ekonomické lyceum
Eliška Holá	SŠ právní – Právní akademie, s.r.o., Liberec	Právní činnost se zaměřením sociálním
Kristina Holcová	Gymnázium a SOŠ Hostinné	Předškolní a mimoškolní pedagogika
Natálie Jana Holcová	ISŠ Vysoké nad Jizerou	Autotronik
Martin Králík	Gymnázium F.X.Šaldy Liberec	Všeobecné gymnázium
František Martinec	ISŠ Vysoké nad Jizerou	Mechanik opravář motorových vozidel
Anežka Petrušková	Střední škola tvorby a designu nábytku, s.r.o., Liberec	Design interiéru (architektura a design interiéru)
Adam Stodola	Gymnázium I. Olbrachta Semily	Všeobecné gymnázium
Marek Svoboda	ISŠ Vysoké nad Jizerou	Mechanik opravář motorových vozidel
Ondřej Zeman	Střední rybářská a vodohospodářská škola J. Krčína Třeboň	Rybář
Ondřej Mužík	Plní školní docházku ve Velké Británii	

Adéla Ďoubalíková	Gymnázium I. Olbrachta Semily	Osmileté gymnázium
--------------------------	-------------------------------	--------------------

Chtěli bychom jim popřát hodně štěstí, zdaru, zábavy a hlavně úspěšného učení do nadcházejících let.

Stalo se:

Vzpomínka na zimu

Školní závody v obřím slalomu

Letošní zima zimním sportům příliš nepřála, přesto se nám podařilo uskutečnit alespoň závody v obřím slalomu. Perfektně je pro nás připravili členové TJ Vysoké nad Jizerou, kterým za to patří náš dík. Přihlásilo se 35 účastníků, početněji byl zastoupen 1. stupeň, na 2. stupni už byla účast slabší, ze 6. až 8. třídy se přihlásilo celkem devět dětí, 9. třída nebyla zastoupena vůbec. Pro srovnání v loňském roce se tohoto závodu zúčastnili 34 závodníci (7 z 2. stupně). Ti letošní byli rozděleni do pěti kategorií, dívky a chlapci společně, zvláštní kategorií byli snowboardáči.

Ve čtvrtek 3. března se po desáté hodině postavili na start první závodníci. Měli jsme obavy, zda nám bude přát počasí, protože středa byla hodně uplakaná, ale Krakonoš nás má asi rád a přál nám. Tak mohli vyrazit k trati i fanouškové, tedy žáci, kteří se závodů neúčastnili, ale zase vytvořili tu správnou atmosféru. Jela se dvě kola, do výsledků se počítal rychlejší čas, a protože slalom byl dobře připravený, vše proběhlo hladce, bez úrazů a technických problémů.

V pátek proběhlo na sále společné vyhlášení výsledků. První tři v každé kategorii obdrželi medaili a diplom, všichni účastníci potom drobný dárek. Tělovýchovná jednota věnovala každému závodníkovi sladkou odměnu. Chci pochválit všechny závodníky za účast, protože jsme kraj, kam lyžování vždy patřilo a patří, a je dobře, že i děti, které nejsou členy sportovních oddílů, se mu věnují.

Kategorie 1. a 2. třída	Kategorie 3. a 4. třída	Kategorie 5. a 6. třída	Kategorie 7. až 9. třída	Kategorie snowboard
1. Vít Duštíra	1. Jan Hellmuth	1. Anna Patočková	1. Michaela Pohořalá	1. Jindřich Šikola
2. Amálie Josífková	2. Ema Holohlavská	2. Tereza Duštírová	2. Petr Havlíček	2. Václav Šlauf
3. Natálie Ďoubalíková	3. Matěj Dvořák	3. Petr Šilhán	3. Josef Boch	3. Matyáš Čivrný

Radka Farská

Gratulujeme!

Nesmíme ani zapomenout na zápis nových prvňáčků

Ve středu 3. února se konal letošní zápis žáků do první třídy vysoké základní školy. K zápisu bylo přihlášeno 17 dětí.

Děti, jejich rodiče a někteří ze sourozenců, přicházeli průběžně od oběda do 17. hodiny. Šipky, které vyrobili ti nejmladší žáci naší školy, dovedly účastníky zápisu neomylně do připravené učebny, kde už na ně čekaly paní učitelky Jana Vodsedálková a Lenka Farská, která se stane třídní nových prvňáčků.

Děti u zápisu motivovala pohádky O třech prasátkách. Budoucí žáci pomáhali prasátkům stavět domečky, podávali jim náradí, zavazovali rozvázanou tkaničku u boty a přitom úplně mimochodem převyprávěli celou pohádku úplně sami. Prasátka je provázela i ostatními záladnými úkoly, které je ještě čekaly – poznávání barev, geometrických tvarů, kresba postavičky, třídění ovoce a zeleniny, poznávání zvířat, slabikování – všechny tyto a další činnosti ukázaly, jak jsou děti připraveny pro vstup do prvního ročníku. Za každou dobře vykonanou práci následuje odměna, proto si nakonec každé dítě vybralo z připravených dárečků, které většinou vyrobili jejich budoucí spolužáci a některými přispěli i sponzoři.

Do konce měsíce května mají zákonní zástupci dětí ještě možnost zvážit odklad školní docházky.

V tomto roce byly všechny děti velmi bystré a pěkně řečově vybavené. Sešel se větší počet chlapců než děvčat.

Letošní zápis do první třídy proběhl v klidu a příjemné atmosféře. Na nově příchozí prvňáčky se ve škole všichni moc těšíme.

Mgr. Lenka Farská

Projekt Hasík ve 2. třídě

Hasík byla přednáška pro druhý a šestý ročník o hasičích a jejich práci. Ve škole už tato spolupráce s HZS Semily běží několik let. Povíдали o tom, co máme dělat v případě požáru či při živelných pohromách. Když byli oni u nás, povíдали jsme o nezákladnějších věcech- jak o práci hasičů, tak o chování nás v případě pomoci . V květnu jsme my navštívili základnu semilských profesionálních hasičů a důkladně si ji prohlédli.

Tereza Židlíková, 7.třída

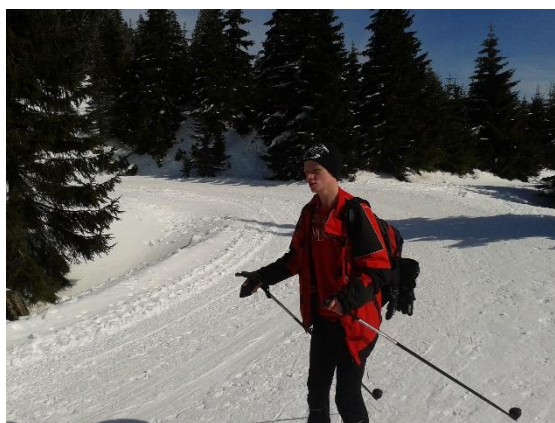
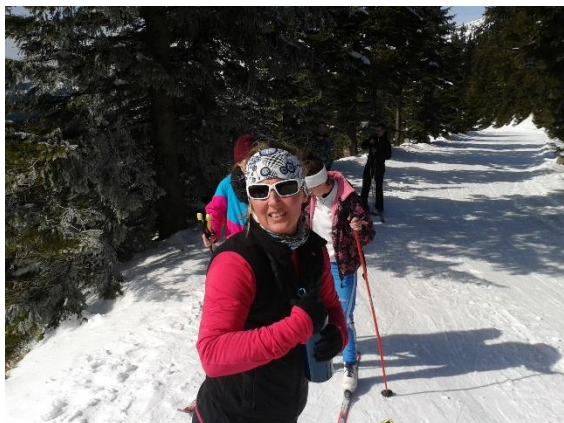
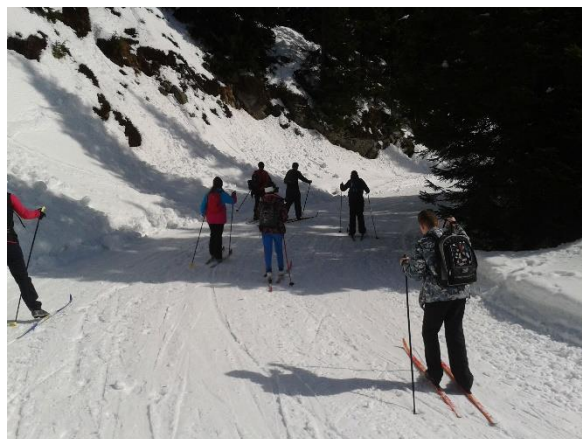
Program proti šikaně pro 8. třídu

8. třída měla možnost načerpat nové informace z okruhu různých forem šikany. Jako skoro každý rok i letos jsme se nevyhnuli přednášce na téma šikana. Mylím, že leto to bylo o něco lepší než v minulých letech. Nebylo to tolik nudné a vlastně jsme se v některých pasážích docela bavili. O šikaně toho víme už opravdu hodně, ale i tak jsem se dozvěděl pár nových věcí. Těším se, až si to za rok zopakuju. Jirka Pěnička, 8. třída

Lyžarský výlet na hřebeny Krkonoš

Výlet byl jednoduše super. Moc krátké? No dobrá... Když jsme vyráželi, pravděpodobně jsme si ještě neuvědomovali, že to nebude jenom zábava, ale také trochu dřina. Přeci jenom ne všichni jsme rození vytrvalostní lyžaři, a tak jsme měli chvilkami potíže, ale nakonec se nám je podařilo překonat a výlet jsme si naprosto užili.

Kryštof Klíma, 7. třída

Přednáška v muzeu o vysoké nemocnici

Letos slaví naše vysoká nemocnice výročí, ke kterému připravila zajímavou výstavu. My máme zase letos projekt o významných rodácích a návštěvnících našeho kraje. A protože nemocnice je také učitel významné „dítě“ našeho kraje, vypravily se do muzea postupně všechny třídy 2. stupně.

Musím říct, že to bylo opravdu poučné. Teprve až v půlce přednášky jsem si uvědomil, jak toho o místní nemocnici vím málo. Dozvěděl jsem se a viděl jsem toho vskutku mnoho. Většina informací byla spíše historická, ale některé byly i ze současnosti. Chtěl bych poděkovat pořadatelům za skvělou výstavu a panu Jaklovi za komentář. (Neméně zajímavá byla i výstava věnovaná světlu a svícení, kterou jsme v rámci prohlídky muzea navštívili také).

Lukáš Ceplický, 9. třída

Černobílé vykřičníky

Prevence rizikového chování

Ve čtvrtek 31. března do školy přijela paní Jarmila Enochová (absolventka katedry alternativního a loutkového divadla DAMU) s divadelním představením pro 1. stupeň, které si sama napsala, vyrobila a sama hrála.

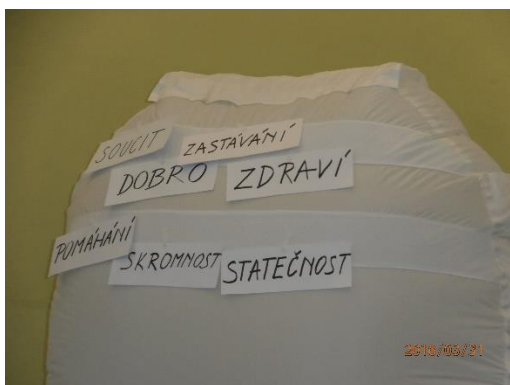
Prvním představením byly Černobílé vykřičníky pro 3. a 4. třídu. Před dětmi byly dva nafukovací objekty, jeden černý, druhý bílý, jako symbol protikladů: dobro – zlo, zdraví – nemoc ..., ostatní protiklady děti samy doplňovaly. Postupně se děti dostaly k pojmu šikana, které je v dnešní době tak zviditelněné. Na pohádce o Širokém, Dlouhém a Bystrozrakém se společně zamýšleli právě o své jinakosti. Každý z nás je jiný, má jiné přednosti. A v každém z nás je dobro i zlo. A je jen na nás samotných, který vlk v nás vyhraje...

Druhým představením byl příběh o Karkulce a Smolíčkovi pro 1. třídu a pro MŠ, jako součást prevence kriminality. Na klasických pohádkách byly zdůrazněny důležité momenty, které byly s dětmi následně rozebrány. Jak by se správně zachovaly v dané situaci ony samy? Jak by příběh pokračoval kdyby...

Mezi jednotlivými částmi byly zařazovány jednoduché písničky, které se děti samy naučily a za doprovodu kytary zazpívaly.

Jana Sajdlová

Pečeme, pečeme perníčky....

Ve čtvrtek 14. dubna proběhla u nás netradiční akce – celá škola nadšeně pekla staročeský perník.

Původci všeho byli pracovníci Vlastivědného muzea ve Vysokém nad Jizerou a paní Jiřina Šustrová, která pracuje pro dílnu lidových tradic v Bechlíně a také každý rok předvádí své umění i právě ve vysokém muzeu. Nabídli nám, že by paní Šustrová ve škole uskutečnila tvořivou dílnu, která bude zaměřena právě na staročeský perník. Nezůstalo ale jen u pečení samotného. Děti se nejprve dověděly také něco o historii perníkářů právě ve Vysokém a mohly si díky fotografiím pracovníků muzea prohlédnout i formy na perník a odlitky z těchto forem, aby si představily, jak takový výrobek nakonec vypadal.

Potom už se do díla pustily samy. Vyráběla se srdíčka pro maminky jako dárečky ke Dni matek (teď už to můžeme odtajnit). Každý dostal základ, do kterého musel ještě pořádně zapracovat mouku, aby těsto bylo správně vláčné a husté. Přitom jsme se dověděli, že takový základ vydrží v dobrých podmínkách i 70 let a i potom ho lze znovu použít na výrobu těsta.

Těm menším ještě pomáhaly paní učitelky a do celého procesu se zapojily i naše paní uklízečky, které ve cvičné kuchyňce, kde se celá akce odehrávala, asistovaly po celou dobu. Potom paní Šustrová ukázala, jak se zachází s formou a jak do ní těsto správně vtlačit, aby reliéf na povrchu byl hezky viditelný. Po vyklopení z formy a oříznutí se srdíčka kladla na plech a byla připravena na vložení do trouby. A tady nastoupily další pomocnice – paní kuchařky ze školní jídelny. Upekly perníky pro celou školu a ještě je pečlivě během pečení natíraly vodou s potravinářským barvivem, která dodala výrobkům tu správnou patinu. Dva dny škola voněla jako perníkářský krámk. Srdíčka si potom ještě děti dozdobily mašličkami, aby vypadala co nejlépe, a potom už putovala k maminkám a babičkám.

Pečení si užili všichni – velcí i malí, navíc paní Šustrová umí o perníčcích moc pěkně povídat. Akce sklidila velký ohlas a náš dík patří hlavně paní Jiřině a také pracovníkům muzea, kteří také přispěli svým dílem. Nahlédli jsme trochu do historie Vysokého, pod pokličku jednoho z tradičních řemesel a sami jsme si vyzkoušeli, co to obnáší. Nakonec velká pochvala jak dětem, tak i pracovníkům školy za skvělé zvládnutí této „organizačně“ náročné akce.

Radka Farská

Zdravá pětka

Zdravá pětka je celorepublikový vzdělávací program zaměřený na zdravý životní styl, a to zejména v oblasti stravování.

Paní lektorka Mgr. Milena Johnová zavítala tento rok také do naší školy. V pondělí 11. 4. se programu zúčastnili žáci 4., 5., 8. a 9. třídy a hned následující den v úterý 12. 4. všichni ostatní.

Žáci prvního stupně se formou her seznámili s pěti základními zásadami zdravého stravování. Sestavovali potravinovou pyramidu, poznávali i méně známé druhy ovoce a zeleniny různými smysly, poučili se o bezpečnosti a hygieně při práci s potravinami a také diskutovali význam pitného režimu a pravidelnosti jídel pro zdraví každého z nás.

Program pro druhý stupeň byl bohatší o přípravu studeného občerstvení. Žáci se rozdělili do skupin a vylosovali si recept pokrmu, který měli připravit. Tento nejprve zpracovávali teoreticky. Vybírali vhodné potraviny, promýšleli jejich vzájemné možné kombinace a zaměřovali se na jejich výživové hodnoty. Poté každá skupina daný pokrm připravila a také se je pokusila co nejlákavěji naservírovat. V závěru si žáci na vlastnoručně připravené svačince pochutnali.

Nadační fond Albert, který zmiňovaný program zajišťuje, každoročně vyhlašuje "coolinářskou" soutěž, které se mohou účastnit tříčlenné týmy ze školských zařízení. Letošní ročník byl zaměřen na přípravu zdravé svačiny.

Žáci šestého ročníku se zúčastnili této soutěže se šesti týmy a k naší obrovské radosti se dokonce dva z nich probojovaly do semifinálového kola. Tým Labužníků, ve složení Pavla Pastorková, Nela Pekařová a Tereza Šilhánová, a tým Vloček, který reprezentuje Iveta

Lupková, Lucie Malečková a Denis Pugner, uspěly v konkurenci 198 týmů z celé republiky. Gratulujeme!!! Nakonec do pražského finále na základě internetového hlasování nastoupily Vločky za Liberecký kraj (i když to byl vlastně tým namíchaný z obou družstev), a když se v Praze mezi 3 nejlepší nevešly, určitě to byla zajímavá zkušenost. Na fotografii je vidíte i s jejich výrobkem.

Lucie Burgermeisterová

*Tereze Šilhánová
Iveta Lupková
Pavla Pastorková
Se svým výrobkem na finále v Praze*

Patříme k sobě

Tradičně k nám přijeli účinkující s nějakým handicapem a vystoupili v rámci festivalu Patříme k sobě. Neustále přesvědčují o tom, že překážkami za cestou za našimi sny nejsou starosti, handicap nebo něco jiného, ale pouze to, co si nedovolíme udělat sami. Byli úžasní a je jen škoda, že v hledišti nesedělo více diváků. Letos se totiž opět konal večerní galakonzert, který uváděla patronka festivalu Miriam Kantorková. Všichni účinkující byli obdivuhodní a žádné vystoupení lepší nebo horší.

Anežka Petrušková, 9. třída

Karneval ve školní družině

3. března jsme uspořádali pro děti navštěvující školní družinu maškarní rej. Letos se sešlo třicet více i méně podařených masek, mezi kterými nechyběli tradiční rytíři, princezny a čarodějnice. K nejoriginálnějším kostýmům pak rozhodně patřil hasič a hokejista.

Děti si mohly do sytosti zatančit a zasoutěžit si o ceny. V závěru na všechny zúčastněné čekala oblíbená tombola, ze které si každý odnesl drobnou upomínku na vydařené čtvrtetní odpoledne.

Jitka Mládková, vychovatelka ŠD

Den Země

Zpočátku to moc zajímavě neznělo. Chodit po Vysokém a blízkém okolí a sbírat odpadky. Kdo by si byl pomyslel, že se u toho nakonec budeme tak dobře bavit?! Vyrazili jsme ráno od školy a každá skupina si šla svou trasu. My jsme šli kolem hřiště až ke koupališti a zpět.

Cestou jsme si užili opravdu hodně zábavy a pořádně jsme se nasmáli. A nakonec jsme i pár těch pytlů s odpadky nasbírali!

Marek Svoboda, 9. třída

Květinový den

Naši deváťáci František a Kristina prodávali žluté kytičky v rámci Českého dne proti rakovině. Všem, kteří přispěli, chceme moc a moc poděkovat.

Vybráno: 4 473,-Kč

Muzeum skla v Jablonci n. Jizerou

Žáci 2., 5. a 6. třídy navštívili muzeum skla v Jablonci nad Nisou. Přesto, že nebyli zrovna výmluvní, museli uznat, že si výlet užili a byli uchváćeni některými exponáty. A navíc vyrobili moc pěkné šperky.

5.

5. třída ve ŠKOLNÍM PROJEKTU o KARLU IV

Každý rok si připomínáme důležitá výročí naší historie. Letos slavíme výročí opravdu významné: 700 let od narození KARLA IV. - Otce vlasti.

Děti naší školy se zabývají tímto tématem v hodinách vlastivědy, ty starší v dějepise.

Naše třída si připravila o Karlu IV. malou anketu.

****HISTORII máme rádi, protože se naučíme spoustu nového a vím určitě, že bych nechtěla v tak těžkých dobách žít." Lucka F.**

A jak to probíhalo?

Nejprve jsme si hodně četli z různých knih, vyprávěli si, učili se, sestavili otázky... a jeden květnový den jsme vyrazili do Jablonce nad Nisou. Tam jsme navštívili Muzeum skla a bižuterie, kde jsme shlédli promítání s výkladem o císaři Karlu IV. a vyrobili jsme si skleněný medailonek.

Všechny se nám moc povedly.

Mnoho jsme se naučili, a tak jsme mohli připravit anketu a pokládat otázky.

Otázky, které jsme položili kolemjdoucím chodcům na Mírovém náměstí v Jablonci nad

Nisou (a pak také u nás ve Vysokém nad Jizerou) si můžete také vyzkoušet. (-správné odpovědi- na konci článku)

- 1/ Kde byl Karel IV. vychován?
- 2/ Jaké bylo původní jméno Karla IV.?
- 3/ Jak se jmenovali rodiče Karla IV.?
- 4/ Kolik měl Karel IV. manželek?
- 5/ Co je Vita Caroli?

Výsledky naší ANKETY:

Na otázku č.1 odpovědělo správně - z 13 dotázaných v Jablonci 6lidí / ve Vysokém 10 lidí

č.2	z 8	6 /	2
č.3	z 18	8 /	8
č.4	z 11	7 /	9
č.5	z 10	2 /	5

Celkově nám vyšlo, že z 60 položených otázek v Jablonci n. N. bylo správně zodpovězených 29 (špatně nebo vůbec - 31) a pro srovnání ve Vysokém n. J. 34 správně (26 špatně).

A co nám tato ŠKOLNÍ ANKETA přinesla?.....Kromě toho, že jsme si ještě za odměnu zaplavali v jabloneckém bazénu...

Odpověděli žáci z 5. třídy:

Jan Černoorský

"Bylo to zajímavé, potkali jsme hodně lidí, kteří věděli všechno. Ale byl jsem jenom ve Vysokém, protože jsem měl úraz."

Andrea Šaldová

"Bylo to zábavné. No, prostě to bylo super. Škoda, že takovýchle výlety nejsou pořád. Hlavně v bazénu to bylo nejlepší."

Adélka Ďoubalíková

"Zjistila jsem, že se nemusím bát někoho se zeptat, a někteří lidé jsou milí a ochotní."

Tereza Duštírová

"Překonala jsem sama sebe, protože ze začátku jsem se trochu (no, dost hodně) bála někoho se zeptat. Nakonec jsme se s holkama střídaly. A pochopila jsem, že všichni lidi nemají tolik času, a tak nám asi osm lidí na začátku odmítlo odpovídat."

Danek Vokáč

"Naučil jsem se jednat s lidmi a překonal jsem strach."

Lucka Holcová

„Poprvé jsem se bála, aby ty lidi nebyli nějak zlí, ale pak jsem si uvědomila, že se nemám čeho bát! Potěšilo mě, že naše skupina se hodně ptala.“

Kája Svačková

„Překonal jsem svojí stydlivost a taky jsem si uvědomila, že lidi, i když jsou pár let ze školy, že si něco ještě pamatují.“

Štěpán Šindelka

„Anketa mi přinesla zábavu, užil jsem si to a bylo to velmi dobré si to vyzkoušet.“

Lucka Farská

„Bylo to velice zábavné ptát se cizích lidí, protože někdo nic nevěděl, ale někdo zas věděl všechno. Potěšilo mě, když si někdo na nás udělal chvíli čas.“

Marek Šíkola

„Překonal jsem se někoho se zeptat. Bylo zajímavé, když jsem se ptal já, tak nikdo neměl čas.“

Matyáš Holub

Co mi ANKETA přinesla? ...“to, že jsem přestal být tak stydlivý.“

Vladan Klíma

„Byl jsem rád, že lidé ve Vysokém n.J. věděli více o Karlu IV. než v Jablonci n.N. ,kde jsme byli potom také v bazéně.“

Anička Patočková

„Anketa mi přinesla novou zkušenost do života. Pochopila jsem, že se nemám stydět zeptat se na cokoli.“

Jindra Lukeš

„Bylo to zajímavé, protože se ptát jiných lidí je hodně těžké.“

5. třída letos cestovala opravdu hodně. Navštívili semilskou nemocnici v rámci dne otevřených dveří, Rautis v Poniklé, Prahu, vystoupali na Sněžku..... Co takhle pár obrázků?

Dětské olympijské hry 16. 6. 2016 Turnov – VÝSLEDKY

Vyrazili jsme brzy ráno a napůl natěšení a napůl nesví jsme jeli vstříc dobrodružství. Když jsme přijeli, spatřili jsme, jak jsou naše oblíbená místa zabraná. No, co se dá dělat, řekl jsem si. Měli jsme přichystaného hrdinu pro každou disciplínu. Všichni připraveni a přesvědčení o svém vítězství. No... realita byla sice trošičku horší, ale v množství užité zábavy jsme byli rozhodně první!

Pavel Novotný, 8. třída

Disciplína	Ml. žákyně	Ml. žáci	St. žákyně	St. žáci
60 m rozběh	Židlíková 19. místo	Matura 16. místo	Holá 16. místo Strnádková 17.	Svoboda 22. místo
150 finále	A.Dolenská 17. místo	Havlíček 9. místo		
300 m finále			Pohořalá 9. místo	Strnad 11. místo
800 m finále	Koucká 19. místo	Čivrný 19. místo	Petrušková 9. místo	
1500 m finále		Chlum M. 9. místo		Zeman 10.místo
Štafeta 4x60 m	13. místo	6. místo	8. místo	14. místo
Skok vysoký	A.Dolenská 15. místo	Klíma 7.místo	Holá 11. místo	Turpiš 16. místo
Skok daleký	K.Dolenská 16. místo	Šíkola 7. místo	Balatková 8. místo Strnádková 10. místo	Boch 11. místo
Vrh koulí 3 kg			Doubková 13. místo	
Vrh koulí 4 kg				Stodola 13.místo Martinec 22.místo
Hod kriketovým míčkem	Malečková 23.místo	Klíma 13.místo Havlíček 22.místo	Pohořalá 16.místo	Novotný 19.místo

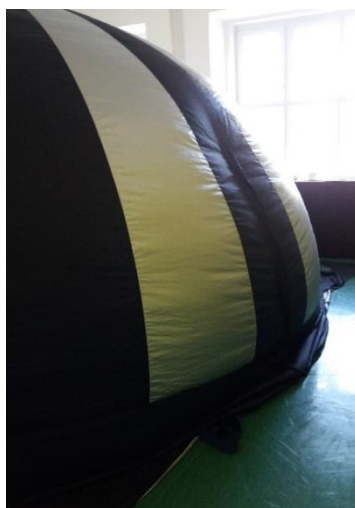

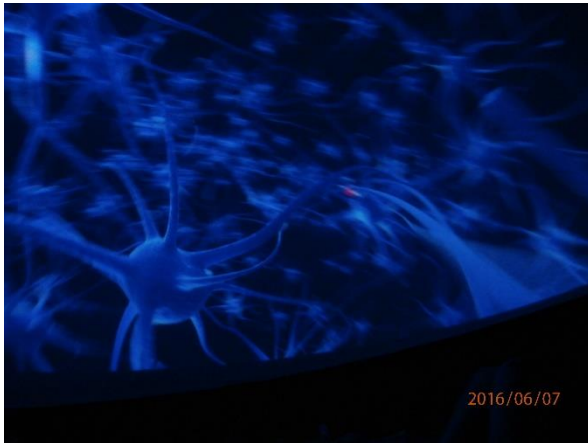
Sférické kino

A co to vlastně je? Obrovská nafouklá koule, ve které se zevnitř promítají na stěny filmy. Zážitek to byl zajímavý, a i když se mi chvíli motala hlava, tak jsem si to užil!

Matyáš Chlum, 6. třída

Viděli jsme filmy o lidském těle, životě stromů a astronautech.

Exkurze 9. třídy do České národní banky

28. 6. v samotném závěru školního se uskutečnila pro část dobrovolníků z 9. třídy exkurze v České národní bance v Praze. Navštívili jsme expozici Lidé a peníze, která je instalovaná přímo v trezoru a předtrezoří ČNB. Po průchodu bezpečnostním rámem, kdy Máca zanechala bankovní policii svůj osobní nůž a Fanda překvapivě prošel i se zásobou magnetů v batohu, jsme se na chvíli usadili v kožených křeslech a čekali na odbavení druhé školy, která měla prohlídku s námi. Pak jsme sešli do kinosálu, kde jsme zhlédli 2 filmy k historii a funkcím ČNB. Potom už jsme vstoupili do trezoru, kde se nás ujala průvodkyně s výkladem. Následovala volná prohlídka – viděli jsme všechny historické mince a bankovky, pamětní medaile, padělky a mohli jsme si vyzkoušet pravost svých peněz. Potom přišel ještě krátký film o tom, jak ČNB nakládá s hotovostí. Krátká soutěž o brikety ze znehodnocených peněz v hodnotě 40 000 Kč a 60 000 Kč pro nás sice úspěchem neskončila, ale nakonec jsme si alespoň všichni potěžkali zlatou cihlu (12 650,35g). Po vyzvednutí osobní zbraně jsme opustili banku a přesunuli jsme se na Staroměstské náměstí, kde jsme se na schodech kostela pustili do domácích zásob, Někteří (František) přitom byli ohrožováni místním bezdomovcem a hrozilo, že o své jídlo přijde. Fanda ho ale dokonale odzbrojil svým ledovým klidem, kdy mu nevěnoval jediný pohled, a bezdomovec táhl s nepořízenou dál. Potom jsme se přesunuli do muzea voskových figurín, kde jsme se potkali s mnoha známými osobnostmi. Také jsme se s nimi vyfotografovali.

A potom už hurá na autobus a domů !

Florbal

Naši šestáci se utkali s ostatními týmy v turnaji ve florbalu.

Mimořádné události

Naše škola si i letos připravila program pro druhý stupeň a pátou třídu v podobě různých stanovišť. Všem se dařilo a všichni se dozvěděli spoustu nových věcí o tématech jako je: bezpečnost na silnici, povinná výbava kola nebo třeba chemikálie v o domově. Nejlepší byli i odměněni.

Jak se chovat v takových situacích – to si připomněli i žáci 1. až 4.třídy, kteří se střídali na stanovištích po třídách a pouze nesoutěžně.

Úvod k celému dopoledni nám připravili vysočtí hasiči, kteří nám zopakovali, jak se chovat při požáru, a spojili to s ukázkami své výzbroje a výstroje. Jen škoda, že nám vůbec neprálo

počasí. Celé dopoledne lilo jako z konve, takže ukázky musely proběhnout v hasičské zbrojnici. Děkujeme za spolupráci a doufáme, že se zase sejdem za lepšího počasí.

Ve středu 29.6. proběhl i cvičný poplach a hladce jsme evakuovali celou školu.

Přednáška o A. Vodsedálkovi

Ve spolupráci s vysokým muzeem jsme uspořádali na naší škole přednášku J. Dvořáka a A. Hradilka z Ústavu pro studium totalitních režimů v Praze na téma tragických osudů Čechoslováků v SSSR. Dostali jsme možnost dozvědět se něco nového o životě učitele A. Vodsedálka, který má přímý vztah k Vysokému nad Jizerou. Různé zajímavosti o jeho životě a příběhy z Ruska a dalších míst nás obohatily o nové poznatky a doufáme, že k nám tito pánové ještě někdy přijedou.

Návštěva nemocnice v Semilech. (5.třída)

6.6. jsme společně se spolužáky vyrazily na autobus a jeli do Semil. Od autobusu jsme se vydali na cestu do nemocnice, kde pořádali Den otevřených dveří. Vřele nás přivítala jedna paní a mohli jsme si načepovat pití a dát si něco na zub. Konečně jsme vyšli na prohlídku. Nejprve nás poučili, jak bychom se měli chovat, když se něco někomu stane. Dokonce jsme si směli vyzkoušet na figuríně masáž srdce. Také jsme operovali laparoskopickými přístroji papriku a bylo dost těžké. Potom jsme ochutnali moc dobré energetické pití. Na konci to bylo nejlepší! Mohli jsme zašívat plyšáky a dávat jim opravdové injekce. Pak těm dětem zasádrovali ruce a já jsem byla mezi nimi. Moc se mi v semilské nemocnici líbilo. A doufám, že se tam ještě někdy podívám, ale ne se zraním.

Školní výlet 9. a 7. třídy

V pondělí jsme vyrazili společně se sedmou třídou a učiteli. Směr Sázava. Měli jsme připravené lodě a veškeré vybavení, které jsme potřebovali. Chvíli jsme jezdili jenom na takovém menším kousku, kde jsme si vyzkoušeli, jak se má správně jezdit a jak nám to vyhovuje. Po pár hodinách jsme naložili barely s věcmi na lodě a mohli vyrazit dál. V prvním kempu to bylo docela fajn, až na to, že tam nebyly sprchy. Druhý den se jelo co nejdál, abychom poslední den nemuseli jet tak daleko. Asi snad všechny bolely ruce, které jsme namáhaly při plavě více než dost. Jinak jsme si to všichni moc užili. Poslední den jsme vyrazili na vlak a směr domov.

Kristína Holcová, 9. třída

NKT Cables ve Vrchlabí

9. třída dostala možnost podívat se v rámci exkurze do závodu NKT Cables ve Vrchlabí. I když jsme přijeli o něco dříve a mimo plán, tak se nás skvěle připravený personál ujal. Nejprve jsme dostali instruktáž v zasedací místnosti o tom, jak si firma vede, jaká je její historie a o dalších zajímavých věcech. Poté se nás ujal jeden z pracovníků firmy, který nás během své dvouhodinové přednášky provedl celou továrnou a poskytl nám veškeré informace, které jsme si mohli přát vědět. Na konci jsme dostali prostor na dotazy, kterých jsme bohatě využili. Dokonce se u některých žáků zdálo, že mají chuť nastoupit do firmy takřka okamžitě, jak je zaujala místní nabídka. A osobně se tomu moc nedivím.

Lukáš Ceplický, 9.třída

Jak se říká: „Kdo si hraje nezlobí“

Devátá třída se dne 23.6.2016 rozhodla, že pojedou do Liberce se podívat do IQlandie.

Myslím, že si to všichni opravdu moc užili. Tolik věcí, které jsme si vyzkoušeli nebo viděli, to se jen tak nevidí. Hezká taky byla show s elektřinou a její efekty. Všichni se bavili a hráli si jako malé děti. IQlandie i IQpark byly letos in. Podívaly se tam i jiné třídy v rámci výletů.

Kristína Holcová, 9.třída

Tvorba žáků:

Básničky – tvorba z druhé třídy

Na jaře

Už roztál všechen sníh,
Nebudem jezdit na saních.
Uložíme běžky
a budem chodit pěšky.

Všude kolem je však bláto,
podívej se na boty
Zase zelená je louka,
sněženka z ní na mě kouká.

Sluníčko z nebe směje
a přitom nás hezky hřeje.
Každý den teď pěkně svítí,
na svět tahá další kvítí.

Lucinka Burgermeisterová s mamkou

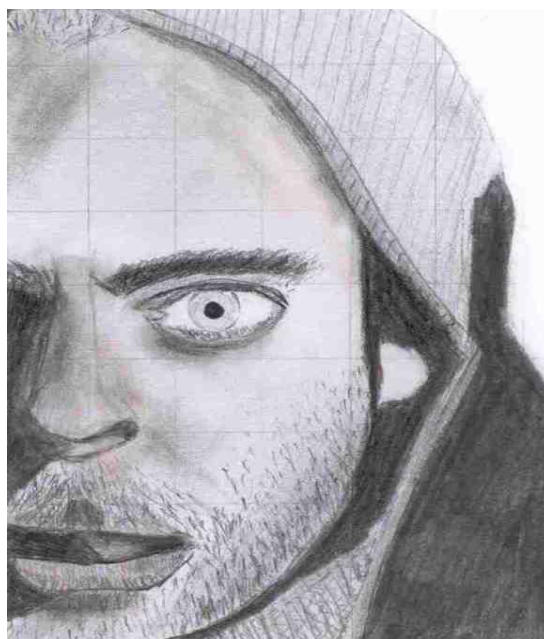
Básnička

Mami, tati, já jdu ven
slunce svítí do oken.

Pojedeme někam sami,
třeba na plavání, mami.

Mami, mami, prosím, prosím...
třeba se tam něco dozvím.

Terežka Petřinová

Adam Stodola, 9. třída

Anežka Petrušková, 9. třída

Slunce

Léto je prima,
když je slunce.
Sluneční paprsky odráží od vody svůj stín.
Krásný sluneční den, všem dětem.

Tereзка Nováková s maminkou

Motýl, krokodýl a kos

Motýlek má kamaráda krokodýla.
Jmenuji se krokodýlek a ještě nejlepší kamarád kos,
Protože má velký nos!

Nikolka Čížková

Líný táta

Dneska je ráno
a já říkám: „Vstávej táto,
je ráno!“
„Ale venku je bláto,“
odpovídá táta.
Nikam nechvátá.
Určitě je líný
a vůbec není pilný.

Martínek Hellmuth

Písmenka

A teď, děti pozor dejte,
říkadla si přeříkejte,
jsou pro všechna písmenka,
pro tlustá i pro tenká.
A kdo se je naučí, ten se hodně poučí.

Amálka Josífková s maminkou

Marcela Balatková, 9. třída

Eliška Holá, 9. třída

Anežka Petrušková, 9. třída

Příspěvky do různých literárních soutěží ve 2. pololetí

Goldtree

Mezi dvěma kopci se táhlo krásné, dlouhé údolí. Bylo to stejné údolí jako kdekoli jinde, protékal jím potok, který lemovaly listnaté velké stromy. V jednom velkém domě na konci tohoto údolí žila se svým tatínkem mladá dívka.

Neměla příliš kamarádů, ale sama je také nevyhledávala, společnost jí dělala strakatá malá klisnička, kterou měla moc ráda. Jednou jela na vyjížďku do lesa prostírajícího se na vršku kopce. Nebylo to nic neobvyklého, jezdila tam často a cestu dobře znala. Znala ji tak dobře, že ji začala nudit, a tak z ní sjela.

Čím jela hlouběji, tím víc byl les zarostlý a tmavý. Najednou uviděla mlýn. Netušila, jak se tam mohl dostat. Nebyl zarostlý a ani jeho lopatky nebyly příliš poškozené, nevedla k němu však žádná cesta a jedinými obyvateli byli netopýři. Dívku hnala její zvědavost dál. Před vchodem stála mohutná jabloň se žlutými velkými jablky, Když vešla dovnitř, spatřila velkou knihu se zlatým hřbetem, neměla ale mnoho času ji studovat, protože se začalo stmívat, a tak si knihu vzala s sebou domů.

Kniha se jmenovala Goldtree a jak brzy zjistila, název dostala podle města, jehož příběh byl zapsán na stránky této knihy a zněl takto:

Bylo, nebylo - v jedné malé chaloupce žil s rodiči mládenec, který se jmenoval Jack. Když mu bylo 17 let, zahynul jeho otec ve válce a matka o tři roky později zemřela žalem. Jack poté odešel z domova a vydal se hledat své štěstí, alespoň tomu tak říkával.

Jednou, když se vracel z města, utábořil se vedle potoka protékajícího pod velkým stromem. Večer, když už svítily hvězdy, dostal Jack žízeň a nabral si z potoka vodu do plechového

hrnečku, trochu z ní upil a šel spát. Ráno chtěl dopít zbytek vody, ale zakuckal se nějakým kamínkem. Když si ho po chvilce prohlédl, zjistil, že to není žádný kamínek, ale zrnko zlata a z radosti potok pojmenoval Zlatník.

Zpráva o potoce se zlatem se hned rozkřikla do dalekého okolí a kolem Zlatníku začalo vyrůstat malé město plné lidí, kteří toužili po zlatu a bohatství. Za nedlouho se rozrostlo ve velké, krásné město známé v dalekém okolí. Lidé sem už nechodili pouze za zlatem, ale také za bohatstvím půdy, z níž rostly velké silné jabloně, které plodily ta nejlepší jablka. A tak vzniklo jeho jméno.

Po čase se lidé nespokojili pouze s tím, co měli, a začaly se stavět velké budovy. Na vršku za městem vybudovali obyvatelé větrný mlýn, ale udělaly chybu. Mlýn postavili na místě bývalého hřbitova. A to se nelíbilo lidem, kteří tam měli pohřbené své předky, a začali vznikat báchorky o duších mrtvých, kteří straší ve mlýně, a o tom, že je město prokleté. Pověřiví lidé začali mít strach o sebe a své děti. Strach potom vyhnal z města štěstí a veselé úsměvy, každá sebemenší nepříjemná příhoda se zveličovala a narůstala do neuvěřitelných rozměrů, kvetly pomluvy a lidé se uzavřeli do sebe. Netrvalo dlouho a začali se stěhovat pryč a kdysi slavné město plné štěstí a bohatství postupně upadalo v zapomnění. Domy začaly chátrat, sady zarůstaly plevelem.

Několik málo obyvatel, kteří ve městě zůstali, přestali o prokletém mlýnu mluvit a nechali ho zarůst lesem. Jak šel čas, tak na mlýn všichni zapomněli a slavné město jako kdyby nikdy neexistovalo. Z té části města, kde zůstali žít lidé i nadále, se stala malá líbezná vesnička s jiným jménem a na vše, co bylo, skoro všichni zapomněli. Snad kromě autora pravdivého příběhu zaniklého města, který knihu uložil tam, kde čekala na objevení.

Dívka tomuto příběhu věřila, neboť potok, který protéká údolím, v němž je doma, nese už od pradávna jméno Zlatník.

Anna Hrubošová – kategorie 2 (8. ročník)

FuturLandia

Jak to jen jde, sedám na mozkobus a jedu! Do FuturLandie jede linka č. 16 a pak ještě dvaadvacítka, ale ta je za příplatek, protože je to přímák. Občas si vyhodím z kopytka a ty peníze navíc dám, ale většinou si je šetřím na kredit v infocentru, jelikož pak se dostanu po městě do daleko hezčích míst, než byste si mysleli!

Když se blížím k ceduli „VÍTEJTE“, cítím ve vzduchu takovou zvláštní vůni vanilky a máty... A od hranic města už je to k mozkobusáku kousek, to už se zvedám, беру mikinu a z ničeho nic se mi na tváři objeví úsměv. Zvláštní. Ale je to tak pokaždé!

Nevím, co to používají za asfalt, ale tady se prostě v botách chodit nedá. Kolikrát si sundám i ponožky a v zimě vůbec – chodníky jsou vyhřívané. A všude ta vůně! Je fakt, že kdybych se jí už přečuchala, můžu si koupit jinou, ale zatím mi vyhovuje tahle a kdo ví, jestli nemá prsty v tom, jak se mi vždycky roztáhnou koutky, když sem přijedu...

Nikdy neodolám a první zastávka je v cukrárně. Nacvakám na displeji na desce stolku ingredience, na které mám chuť a pak 10 vteřin čekám na schválení. Někdy dostanu doporučení, že mám něco přidat nebo ubrat, aby chuť byla vyvážená a hladina denní dávky pozitivinů v rovině. Ale většinou už se spouští videozáznam z přípravy mých laskomin.

Miluji ovoce! A pokaždé žasnu nad tím, s jakou péčí a láskou pěstují to moje, které je součástí mnou vybraného dezertu. Sleduji celý proces od sazeničky po sklizeň a dohlížím, na to, aby nebylo ani smítko chybně! A není, samozřejmě, to by si nedovolili nechat mě to pak sníst.

Kdo sem nejezdí, mohl by teď trochu tápat, jak je možné, že přijdu do cukrárny, vyberu si koláč a pak se dívám, jak mi na něj pěstují suroviny. Ale představte si to třeba jako zrychlené video vývoje motýla z larvy – to už jste určitě také někdy viděli. Tady je ale čas relativní pojem, to byste si zvykli.

Krásně to utíká, než se mi na stole objeví fantasticky vonící porce dobroty. „Co bude slečna pít?“ ptá se sympatický číšník. Krčím rameny, a tak mi k čelu přikládá kartu a obratem mu na mini počítači pípne: ALOE SIRUP NA POSÍLENÍ TRPĚLIVOSTI S LIDSKOU HLOUPOSTÍ a má pravdu, to je přesně to, čím se dneska hodlám opít! „Do pùllitru, prosím,“ kývnu ještě a číšníkovo gesto říká: „Och jistě, jak jinak.“

Občerstvená vyrážím do ulic a na ovladači volím Selenu Gomez. Nikdy nebrouzdám krajinou bez muziky a tady máte možnost poslouchat co chcete, bez ohledu na okolí, takže i nahlas – nikdo kromě mě to už neuslyší. Každý si tu něco poslouchá a prý je v plánu zařadit do menu funkci odposlechu – bude možné „nakouknout“ i k druhým, co poslouchají. Ne že by tu někdy někomu do toho něco bylo, ale spíše to bude sloužit pro inspiraci.

A už mám dost výloh, ochutnávek a zkoušení oblečení... Teď vám ještě musím prozradit jednu unikátní záležitost! Jsou tu obchody, kde si během pár minut vyzkoušíte třeba všechno! Prodavačka naskenuje vaši postavu, pak dostanete digitální snímač – to je věčička hodně podobná čtečce čárových kódů u nás v supermarketu, akorát ji musíte mít napojenou v osobním náramku (bez toho se ve FuturLandii asi ani nenadechnete).

No a s tím náramkem pak chodíte po obchodě, zaměříte na jakoukoliv věc, která se vám líbí, načtete ji do paměti a pak se posadíte do fajn křesílka, dostanete do ruky tablet, no a už jen klikáte a zadáváte kódy do programu, abyste se ve vteřině viděli oblečení ze všech úhlů pohledu. Pohodlné, že?

Jednou obětují kredit a vyzkouším si i simulaci materiálu, to je také důležitý poznatek. Jsou to takové dvě přísavky s elektrodou pod klíční kostí, když je napojíte na tablet a kliknete třeba na ty úžasné šaty, které si zkusím pokaždé, když tam zajdu, najednou cítíte, jak by se vám v nich pohybovalo (jestli se v nich člověk nepotí, dokonce i hebkost látky jde zkusit!). Ale to jsem odbočila.

Když už mám dost obchodů, výloh i mlsání, opouštím centrum a mířím do parku. Jsou tam takové malinké altánky a v nich křeslo podobné těm luxusním masážním. Nic víc. Ale lidi! To totiž bohatě stačí!

Sednete si, nebo spíš pololehnete si do křesla, na spánky si napojíte trochu jiné elektrody, než jsou ty v obchodě (něco mezi nimi a těmi na EKG) a pak už jen stačí navolit si program, ve kterém chcete odpočívat. Pro mne je těžké vám nějaký doporučit, ale můžete se tam někdy zastavit a pročíst si ho sami. Nepřeberné množství druhů oddechů!

Každý totiž odpočívá jinak. Já tam chodím spát. Pustím si na DVD sen a nechám se uspávat v houpací síti u moře, kde vás ruší křik racků, ale mě to uklidňuje. Cítím slanou vodu ve

vzduchu a na chodidlech mě škrábe písek z pláže. Novinkou je, že tělo tankuje pozitiviny i z těchto programů, chápete to ?

Já sice většinou spím, ale můžu si dát horkou koupel s vířivkou, nebo masáž, či si můžu zatančit a zaběhat, můžu i jíst, dívat se na film a jít na koncert. Mám možnost odpočívat v záchvatech smíchu anebo zdolat K2, když si tuto funkci navolím. A to všechno ležíc v pohodlném křesle.

Pak se mi nedivte, že už jsem tolikrát propásla mozkomasť zpátky domů. To se člověku opravdunechce. Až budu příště chybět ve škole, tak jsem se zase zapomněla ve FuturLandii. Pardon, ale nemůžu si pomoci!

Karoline Altmanová - kategorie 2 (9. ročník)

Básně

Bez lásky nelze žít

Adam Stodola

Láska cit to překrásný,
co kvete v každém věku.
Však bez lásky smutný,
nenachází léku.
Léku na bolest,
jež neutichá.
Stává se z něj umrlec,
co do hrobu spěchá.
Když nalezne-li tento cit
v milém člověku.
Jakoby znovu procít
a není na útěku.
Hvězdná obloha
Je-li večer hvězdná obloha

a jí spatřím tu krásu.
Obrátím se na boha,
že poznal jsem spásu.
Civilizace
Civilizace jest dobrá věc,
ovšem špatný vládce.
Člověku staví zlatou klec
a hubí v lásce.
V lásce k přírodě
a její velké krásě.
Držen je v zásadě,
že nedosáhne spáse.
Vědění přírody vyhubila
i bylin nevyjímaje.
Umělou vládu nastolila
a lidstvo síly nemaje.

Inspirace Ovidiem

V 8. třídě i letos vznikly zajímavé variace na Ovidiovo dílo Umění milovat.....

Jak získat srdce ženy

Ondřej Hellmuth

Já svůdník největší
radu ti dám,
za zlaták či za dva
si s tebou popovídám.

Pokud číslo dostaneš,
máš kus hotovo,
ale pořád dej si pozor.
Jen se neboj, do toho!!

Ano, tvůj problém velký je,
ale i to se dá změnit.

Pokud číslo máš,

Trochu se hod' do figury
a přestaň se tak hloupě křenit

Nejdřív vyber si svůj typ.
Ať je krásná, velká nebo chytrá,
záleží jen na tobě.
Ale prosím, jen ať není modrá.

Přitoč se k ní nenápadně
a oslov ji hezky,
jen ať z tebe nevypadnou
jenom třesky plesky.

Ty chceš vědět více?
Tak zaplať.
Nepracuju za tak málo,
nejsem obyčejná chamrad'.

Dobře, ženu jsi oslovil,
teď na drink ji pozvi,
optej se, co ráda pije
a ty sám se posti.

Zeptej se co má ráda.
Ptej se na zájmy.
Nekoukej se jen na ňadra
a buď pozorný

Zatím ti to vychází,
To je výborné,
hlavně neptej se jí na přítele,
to je nevhodné.

Pokud máš stále zájem
zkus trochu přitvrdit,
zeptej se jí na číslo,
ale pozor, nesnaž se jí popudit!

Rada mládencům i mužům, jak ohromit ženu! :O

Pavel Novotný

Hlavní částí hezké oblečení,
dostatek ho nikdy není.
Navoň košili nebo svetr,
ať jsi Pavel nebo Petr.
Čisté triko, kalhoty
a voňavku do boty.

na schůzku ji pozvi.
Nevolej však hned další den,
hezky trochu zbrzdi.

Na schůzce teď sedíte
a já už vážně musím jít.
Ale, ale -další peníz-
z toho se dá krásně vyžít.

Na schůzku půjde,
vida nemá přítele.
Na dobré víno ji pozvi
a chovej se k ní vřele.

V noci projděte se parkem,
nabídni ji rámě.
Mluvte o zajímavých věcech.
Ano, tak je to správně.

A je to tady.
Lampa u lavičky.
Stoupněte si pod ni,
jenom na ni nemluv se zavřenými víčky.

Nechtěla by si být mou dívkou?
Och, ano, ano!
To přesně ti řekne,
i když se toho trochu lekne.

Nu což, já odcházím.
A ty, jestli se budeš řídit mými radami
(však stály tě mnoho peněz)
budeš dozajista obklopen jen skvělými
dámami.

Jak získat ženu

Josef Boch

Kamaráde milý,
vezmi papír, tužku,
ať si k sobě najdeš
nějakou tu družku.

Napiš, jak ji miluješ
a lásku od ní dostaneš.

Pokud si dobře oblečený,
hotovo však ještě není.
Vem kartáček na zuby,
hned si ho strč do hu*y.
Tahej jim sem a tam,
dokud zuby, nejsou
jako drahokam.

Pamatuj dobře- chceš ohromit ženu,
načeš si vlasy od kořenů.
Navoň vše i podpaží,
ať se žena nabaží.

Rady mužům

Tomáš Turpiš

O svůj vzhled pečuj každý den,
život se ti změní v sen.
Toho, koho chtěl bys míti,
bude se ti " třepat" v síti.

Úsměv zdobí každou tvář,
je to jako letní zář.
Smíchu není nikdy dosti,
co je život bez radosti?

Do mobilů pořád nekoukejte,
svoje zdraví rádi mějte.
Příroda je krásna, čistá,
tak se rychle pohni z místa.

Teď už stačí jen vyrazit,
včas na místo dorazit,
ženu slovy ohromit,
celé srdce přelomit.

Jaká má být žena

Anna Hrubošová

Prý jak se má chovat žena?
má být krásná, hodná, jemná?
Či veselá, rychlá a svižná?

Na protivnosti ať zapomene,
zlé si nechat líbit? Ne ne!

Milujte se pořád vřele,
mějte děti třeba šest,
vybudujte sobě klícku
a žijte alespoň do sta let

Rady mužům

Josef Vrána

Dobrý večer, dobrou noc,
já navečer ti o ženách řeknu,
co jen budu moct,
není to lehké ani snadné,
mé řeči ti budou rádné.

Pokud chceš nějakou ženu získat,
nesmíš nad sebou tolik stýskat,
musíš být trpělivý a vytrvalý,
poté nebudeš tak zoufalý.

Musíš býti také krásný,
budeš možná i úžasný,
ženy budou oči valit,
ale ty to nesmíš hlavně zkazit.

Musíš býti k ženám milý,
potom by o tobě snily,
teď si získal velkou moc,
a já popřeju ti dobrou noc.

Určitě se vyplatí,
být trpělivá na děti.

I když je to honička,
je nutné mít i koníčka.
Když dům uklizený má,
každý o ní hezky povídá.

Rada ženám

Sandra Doubková

Žena by o sebe měla dbát,
chodit ladně a rovně stát.
Být nedostupná, ale ne zas moc,
Smutnila by sama potom celou noc.

Oblékat se jako dáma, jen to nepřehnat,
mohla by tím milého rychle odehnat.
Chovat by se měla podle situace,
ale musí být s ní taky trocha té legrace.

Vážnou tvář ale nesmí ztratit,
někdy je však lepší jinou nasadit.
A to je konec mé básně,
až mě z toho bolí dásně.

Limeriky:

Byl jeden kluk z Londýna.
Často padal do komína.
Když tam padal zas a znova.
Nebyla to velká škoda.
Pak se přestěhoval do Říma. (O.Blažek,8.)

Pěkné město Hodonín,
žil tam fešák Antonín.
Klobouk měl a hůlku,
zpíval každou chvíli.
Šťastný, milý Hodonín (T.Turpiš,8.)

Do města Most
přijel nezvaný host.
Ve městě zmatek udělal
ani toho nelitoval.
Lidé si řekli dost.
(A.Hrubošová, 8.)

Byla jednou jedna divná děva z Šumperku,
která měla spoustu šperků.
Když se nějaká perla ztratila,
tak se hnedka mračila,
až se umračila divná ta děva z Šumperku.
(Josef Vrána, 8.)

Jedna babička z Horákova,
ráda jezdí do Bubákova,

Žil, byl jeden tlustý pán z Prahy,
kterého zvednout chtělo hodně snahy.
Byl to možná trochu alkoholik,

když jí někdo straší
 tak si přijde mladší.
 Ta naše babička z Horákova.
 (B. Jeřábková, 8.)

který toho za večer vypil bůhvíkolik.
 Tak žil ten tlustý pán z Prahy. (D.Čivrný,8.)

Ve městě Dačice,
 žije pěkná dračice.
 Kolem mlýna chodívá,
 po nocích tam strašívá
 v tom městě Dačice. (S.Doubková,8.)

LIMERIKY- O.Hellmuth,8.

Byl jeden pán ze Semil, co rodinu svou zastřelil. Stále veselý však byl, protože drogy do zásoby si nakoupil. A pak zabásli toho pána ze Semil.	Byla jedna slečinka z Anglie, co nejedla a vlastně už nežije. Objevila se u ní anorexie a teď už měsíc v hrobě hnije. Tak to bylo s tou slečinkou z Anglie.
Byl jeden Ondra z Vysokého, co nikdy neudělal nic nového. Jednou když spolužáky ohromit zkusil, pád z dvaceti metrů zakusil. A tak zemřel ten Ondra z Vysokého.	Jeden hlupák z Rusi uvařit si chtěl trochu husy. Avšak do školy si zopakovat chtěl a troubu hlídat zapomněl. A tak vyhořel ten hlupák z Rusi.

Perličky z lavic:

Průměrná rychlost aut jezdících po Vysokém byla vypočtena jedním žákem na 390 km/h, nijak ho to nezaskočilo, pouze konstatoval, že auta jezdí celkem rychle

7. třída

Složení atmosféry: Hvězdy a planety

7. třída

Rozdíl mezi průlivem a průplavem: Průliv je kde voda začíná a průplav je tam kde voda končí

5. třída

Složení atmosféry: hydrosféra, atmosféra a pedosféra

7. třída

Rozdíl mezi počasím a klimatem: Počasí je to co vidíme a klima je to co cítíme

7. třída

Složení atmosféry: Skládá se z hornin a nerostů

7. třída

Rozdíl mezi průlivem a průplavem: Průlivem protéká pouze voda, průplavem plují také lodě

6. třída

Na závěr ještě jedna fotografie z výchovného koncertu dua Solideo z Děčína, které se věnuje hlavně hře na středověké nástroje. Děkujeme též za to, že koncert mohl proběhnout v kostele československé církve husitské. Byl to o to větší zážitek

A jak letos dopadl volejbal mezi učiteli a žáky 9. třídy? Po několika letech učitelé vyhráli – oba sehrané sety pro ně byly vítězné.

Tímto se s vámi letošní devítka loučí. Věříme, že příští devítka se o vás postará stejně dobře, jako my. Na závěr nezbývá než popřát krásné prázdniny, spoustu nových zážitků a říci sbohem.

KRÁSNE PRAŽDNINY !